

ОСНОВАЦ

ШКОЛСКИ ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „КИРИЛО САВИЋ“, ИВАЊИЦА

ТРИ НАГРАДЕ НА
РЕПУБЛИЧКИМ
ТАКМИЧЕЊИМА

ДОБРОДОШЛИЦА
ПРЕДШКОЛЦИМА-ЧАС
СА НАСТАВНИЦОМ
БИОЛОГИЈЕ

ТИЈАНА ПУНИШИЋ
ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

ШКОЛСКО ДВОРИШТЕ
ЗАСИЈАЛО НОВИМ
СЈАЈЕМ



Марија Теофиловић VII₁



Жељко Нешковић V₁



Павле Ђурашевић VIII₂



Павле Ђурашевић VIII₂



Николина Јаковљевић V₁



Ања Милорадовић VIII₄



Немања Аврамовић



Валентина Каралић VIII₄



Сара Милутиновић VIII₄



Ања Милорадовић VIII₄



Андреј Лишанин V₄



Жељко Нешковић V₁



ОСНОВАЦ
ШКОЛСКИ ЛИСТ УЧЕНИКА
ОШ „КИРИЛО САВИЋ“ ИВАЊИЦА
WWW.OSKIRILOSAVIC.EDU.RS
ШТАМПА:
TRIGON DIZAJN STUDIO ČAČAK

ТИРАЖ :
150

САДРЖАЈ



„Важније је
похвалити, него
изгрдити дете.“

„Никад никога не
ваља вређати, а
најмање оне који
су нам добро
учинили и љубав
показали.“

“Највећа нада
сваке земље лежи
у одговарајућем
образовању
младих.”

• Реч редакције и садржај	1
• Реч директора	2
• Ретроспектива догађаја.....	3
• Догађаји.....	4-5
• Обогаћени једносменски рад.....	6
• Савиндан и Дан школе.....	7
• Спортска страна.....	8
• Такмичења.....	9
• Млађи разреди	10-11
• Издвојена одељења.....	12
• На крају 4. разреда.....	13
• Литерарни радови	14-18
• Са часова биологије	19
• Другарско вече- обраћање осмака.....	20-22
• Дипломе „Вук Караџић“ и „Доситеј Обрадовић“	22-24
• Интервјуи	25-28

Реч редакције

Баш као што се прво полугодиште завршило неочекивано, неколико дана раније, тако је и друго полугодиште почело обуставом наставе након само једне радне недеље. Од 17. марта настава је нормализована и успешно приведена крају, како је и планирано календаром рада. Осмаци су стигли да ураде пробни завршни испит, а реализоване су све активности без продужавања школске године. Успешно су реализоване екскурзије ученика од 1. до 6. разреда осим седмачке екскурзије због недовољне заинтересованости ученика. Радници наше школе путовали су у Мостар и на острво Корчула. Поново смо показали хуманост прикупљањем новчане помоћи, овај пут за породицу Јекић, којој су средства била потребна за обнављање куће. Ћак генерације на крају ове школске године је ученица Тијана Пунишић.

Хвала свима који су учествовали у прикупљању материјала за наш 18. „Основац“.



Реч директора

Драги ученици, поштовани родитељи, уважене колеге, пријатељи школе,

Завршила се још једна школска година. Била је посебна, другачија од претходних. Обележио ју је штрајк просветних радника и обустава наставе од 28. 01. до 17. 03. 2025. године. Прекинута је настава, такмичења и све друге активности које су предвиђене плановима установе. Прошли смо један тежак период пун изазова.

Донели смо План надокнаде за неодржане часове. Он је подразумевао: сажимање градива, радне суботе, заказивање додатних часова у слободним терминима, тематску, пројектну и амбијенталну наставу. Потрудили смо се да ученици буду што мање оштећени како бисмо и даље били школа за пример, а наши ученици и даље показивали врхунске резултате.

Било је и пуно лепих тренутака и активности. Дан школе и Савиндан смо достојанствено обележили креативним програмом ученика и наставника. Тим поводом смо свечано испратили у пензију учитељицу Весну Сокић и шефа рачуноводства Ивана Мијаиловића.



Веома успешно су реализоване екскурзије, осим седмачке. Ученици су постигли добре резултате на такмичењима која су организована.

Богатији смо за још 14 Вуковаца и ђака генерације, Тијану Пунишић.

Сви заједно смо уживали на другарској вечери и били поносни на наше ученике. Била је ово једна успешна генерација осмака. Желим им успех и срећу у даљем животу и школовању.

У јуну су у пензију отишла још два наша радника - психолог, Милка Златић и наставник биологије, Јасмина Ремовић. Посвећено су радиле и биле изузетне колегинице. Нека уживају у заслуженој пензији у кругу својих породица.

За Видовдан се сви окупљамо на додели награда најуспешнијима.

Школа наставља са радом уз јасну визију за будућност која подразумева рад на побољшању квалитета васпитно-образовног рада. Тежимо да постигнемо увек више и боље.

Уживајте у читању нашег школског листа „Основац” у коме су описане све активности од Савиндана до Видовдана.

Директор школе
Невенка Милошевић

ШКОЛСКА 2024/2025. ДРУГО ПОЛУГОДИШТЕ

ЈАНУАР

27. 1. 2025. Прослава Савиндана и Дана школе

Награђени ученици на ликовном конкурс:

- 1. место- Дуња Станић 7. разред
- 2. место- Жељко Нешковић, 5. разред
- 3. место- Жарко Златић, 6. разред
- похвала Огњен Нешковић 8. разред
- похвала Невена Дукић 5. разред
- похвала Лазар Златић 6. разред
- похвала Петар Нешковић 2. разред

28. 1. 2025. потпуна обустава наставе

ФЕБРУАР

У фебруару у школи није било наставе.

МАРТ

17. 3. 2025. Почетак наставе након тоталне обуставе

21. 3. 2025. Поводом Светског дана шума у нашој школи су организоване активности са ученицима 1. и 2. разреда. Одржано је кратко предавање, а затим садња садница тује и дивље трешње. Активности су организоване у сарадњи са ЈП „Србијашуме”.

27. 03. 2025. Прикупили смо новац као помоћ породици Јекић. У нашој хали је исти дан организована и хуманитарна утакмица.

АПРИЛ

8. 4. 2025. У нашој сали је организована Лига малих шампиона

9. 4. 2025. Учешће екипе дечака на Соса Cola купу у малом фудбалу. Освојено 1. место

27. 4. 2025. На окружном такмичењу Регионалног центра за таленте Чачак у дисциплини одбране научноистраживачког рада наши ученици су освојили:
1. место Тијана Пунишић (математика)
2. место Анђелија Радовић и Матеја Лишанин (енглески језик) и пласирали се на републичко такмичење.

МАЈ

2-4. 5. 2025. Излет радника школе

15. 5. 2025. Пролећни крос

16. 5. 2025. Добродошлица предшколцима - дружење са наставницом биологије

20. 5. 2025. Десет ученика наше школе положило је пријемни испит за специјализовано информатичко одељење у Гимназији.

24. 5. 2025. На републичком такмичењу Регионалних центара за таленте у дисциплини одбране научноистраживачког рада наши ученици су освојили:
2. место Тијана Пунишић (математика)
2. место Анђелија Радовић и Матеја Лишанин (енглески језик)

29. 5. 2025. Турнир у малом фудбалу за осмаке наше школе

30.5. 2025. Последњи дан наставе за осмаке и журка уз DJ-а за крај. Ученици петог разреда отишли на екскурзију.

ЈУН

2. 6. 2025. Другарско вече осмака.

3. 6. 2025. Ученици првог, другог и шестог разреда отишли на екскурзију.

4. 6. 2025. Ученици четвртог разреда отишли на екскурзију.

6. 6. 2025. Трећаци и издвојена одељења отишли на екскурзију.

11. 6. 2025. Спортске игре младих Крупањ - учешће екипе дечака у малом фудбалу.

16. 6. 2025. Дан општине и пријем наших Вуковаца.



Екскурзија ученика
5. разреда



Савиндан ИО Луке



Савиндан ИО Луке



Екскурзија ученика 5. разреда



Екскурзија ученика
5. разреда



Екскурзија ученика 2. разреда



Екскурзија ученика 5. разреда



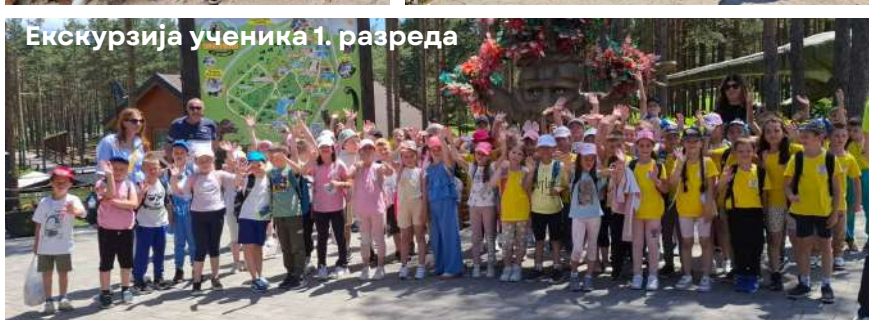
Екскурзија ученика
2. разреда



Излет радника школе у



Мостар и на острво Корчула



Екскурзија ученика 1. разреда



Другарско вече



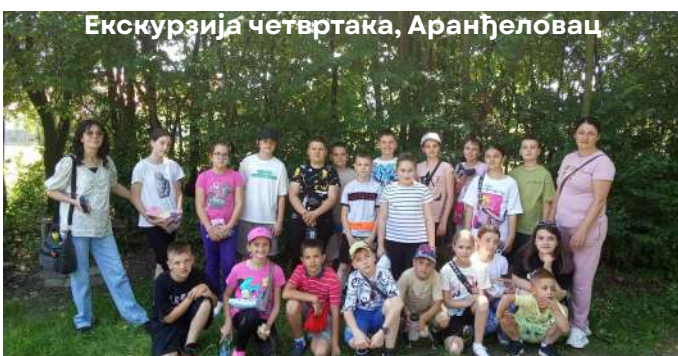
Дан воде- активности наставнице
хемије Иване Ивановић
и њених ученика



Дан општине и наши носиоци
Букове дипломе



Екскурзија шестака
Јагодина



Екскурзија четвртака, Аранђеловац



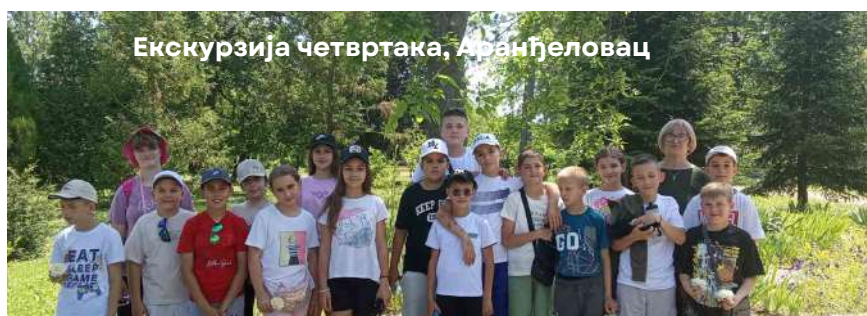
Добродошлица предшколцима-
час са наставницом биологије



Екскурзија четвртака
Аранђеловац



Екскурзија четвртака, Аранђеловац



Екскурзија четвртака, Аранђеловац

Ново у школском дворишту



У оквиру обогаћеног једносменског рада, реализован је пројекат украшавања школског дворишта уз учешће ученика 6, 7. и 8. разреда.

Тема пројекта била је креативна употреба стиропора као основног материјала за израду декоративних елемената.

Ученици су уз помоћ наставнице Иване Пантовић, израђивали разноврсне облике: цвевове, животиње, облике из природе које су потом осликавали акрилним бојама и постављали у дворишном простору.



Циљ активности био је развијање еколошке свести, подстицање креативности и тимског рада, као и допринос уређењу и улепшавању школског простора.

Пројекат је реализован у априлу месецу, на часовима предвиђеним за једносменски рад.

Ученици су показали заинтересованост и одговорност у раду.

Наставник Ивана Пантовић

Савиндан и Дан школе



Спортска страна

**Плазма спортске игре младих - Coca Cola куп
9. април 2025.
Екипа дечака из наше школе освојила 1. место**



**Спортске игре младих
Крупањ - 11.06.2025.**

**Лига малих шампиона у организацији Савеза за
предшколски спорт и физичко васпитање
Србије**



**Турнир у малом фудбалу за
ученике 8. разреда наше
школе одржан 29.5.2025.**

СПОРТСКА ДИСЦ.	ЕКИПА	НАСТАВНИК	ОПШТИНСКО	ОКРУЖНО	МЕЂУОКРУЖНО
кошарка 7.11.24	дечаки	Иван Петровић	1. место		
	девојчице	Иван Петровић	1. место		
баскет 3:3 7.11.24	дечаки	Иван Петровић	1. место	2. место Г. Милановац 26.11.24.	
	девојчице	Иван Петровић	1. место		
стони тенис 27.10.24.	дечаки	Бошко Калушевић	2. место		
	девојчице	Бошко Калушевић	2. место		

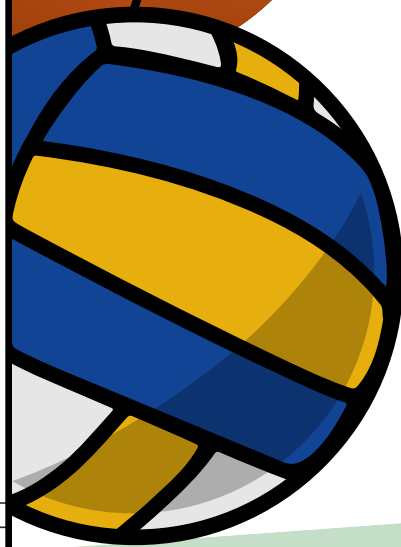


Спортске игре младих 9. април

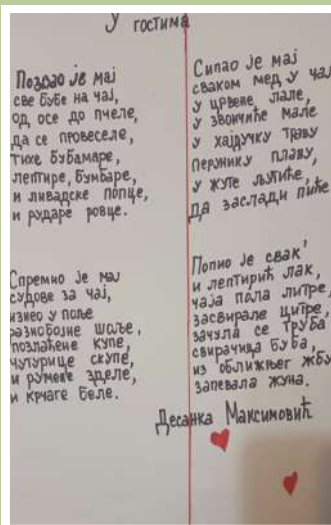
Такмичења

Ове школске године, већина такмичења није одржана. Организована су једино такмичења у спортским дисциплинама и такмичења у организацији Регионалних центара за таленте.

ТАЛЕНТИ - РЕГИОНАЛНО - МАТЕМАТИКА			
Тијана Пунишић	8/3	I и пласман	ментор
ТАЛЕНТИ - РЕГИОНАЛНО - ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК април 2025.			
Матеја Лишанин	8/3	II и пласман	Слађана Бошковић
Анђелија Радовић	8/1	II и пласман	Слађана Бошковић
ТАЛЕНТИ - РЕПУБЛИЧКО - МАТЕМАТИКА МАЈ 2025.			
Тијана Пунишић	8/3	II	ментор
ТАЛЕНТИ - РЕПУБЛИЧКО - ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК МАЈ 2025.			
Матеја Лишанин	8/3	II	Слађана Бошковић
Анђелија Радовић	8/1	II	Слађана Бошковић
општинско ТАКМИЧЕЊЕ - СТОНИ ТЕНИС појединачно			
Борђе Ђурић	8/1	I	Бошко Калусевић
окружно ТАКМИЧЕЊЕ - СТОНИ ТЕНИС појединачно			
Борђе Ђурић	8/1	II	Бошко Калусевић
КРОС Црвеног крста - 06.10.2023.			
Име и презиме	разред	место	1. место - 8 2. место - 3 3. место - 7
Катарина Ђурчић	I	1	
Ана Петровић	I	2	
Кристијан Глинтић	I	2	
Богдан Лишанин	II	3	
Јована Бешевић	III	1	
Нина Поледица	III	3	
Андреј Принчевац	III	1	
Јанко Милосављевић	III	3	
Калина Лепосавић	IV	3	
Растко Славковић	IV	3	
Нађа Радовић	V	1	
Нина Андрејевић	V	2	
Анастасија Караклајић	V	3	
Андрија Бешевић	VI	1	
Стефан Куртић	VI	3	
Марија Теофиловић	VII	1	
Борђе Ђурашевић	VII	1	
Милан Милуновић	VIII	1	
КРОС РТС-а - 15. 5. 2025.			
Име и презиме	разред	место	1. место - 3 2. место - 4 3. место - 6
Маша Коматина	I	2	
Ана Петровић	I	3	
Богдан Лишанин	II	3	
Богдан Лишанин	III	3	
Нина Поледица	III	1	
Валентина Петровић	III	2	
Тијана Нешовановић	IV	2	
Нина Андрејевић	V	1	
Николина Јаковљевић	V	3	
Андрија Бешевић	VI	1	
Борђе Ђурашевић	VII	3	
Теодора Јеротијевић	VIII	3	
Милан Милуновић	VIII	2	



Млађи разреди



Мапа памћења- песма „У гостима”,
Десанка Максимовић, рад Владане Лаковић



Ђорђе Прокопијевић



Вељко Видић



Лука Маричић



Владана Лаковић





Милан Лишанин II₂



Петар Нешковић II₂



Петар Нешковић II₂



Петар Нешковић II₂



Петар Нешковић II₂



Катарина Ђурчић I₃



Владана Лаковић I₃



Коста Цукавац I₃



Дружење на крају 4. разреда

ПРЕЛИСТАВАМО УСПОМЕНЕ

Петак, 13. јун, последњи дан ове наставне године, био је посебан за ученике четвртог разреда и њихове учитељице. Дан растанка.

Тог дана одржан је последњи заједнички час на коме смо путовањем кроз време кренули од почетка првог разреда. Присетили смо се првог сусрета, учења првих слова и бројева, занимљивих догађаја на часовима и одморима...

Почеше да се смењују смех и сузе. Тако путујући, кроз други и трећи разред, стигосмо на крај четвртог разреда.



**„Најбољи учитељи подучавају из срца,
а не из књиге.“**



А онда... Разменили смо поруке, пожелели добро здравље и успех једни другима. Сагласили се да они, четвртаци, треба да се радују новим друговима и наставницима, а ми, учитељице, малим ђацима првацима. Након часа, сви смо се лепо дружили у холу школе уз послужење, песму и игру.

Како замишљам логор Тепсију и орлове из романа „Орлови рано лете“ Бранка Ћопића



Читајући романе из школске лектире, упознао сам се са светом хајдука и ратника. Баш је таква чета харамбаше Јованчета у роману Бранка Ћопића „Орлови рано лете“.

Дечаки су се одметнули из школе бежећи од страшног учитеља Паприке. Чета се улогорила на месту где остали сељани нису смели да долазе, јер су мислили да је тај простор уклет. То је шума звана Прокин гај. Веровало се, према легенди, да у њој живе дрекавци, страшне шумске звери. Дечаки се нису плашили бапских прича, бар не дању, па су нашли једну зараван звану Тепсија. Замишљам је као дивно место нетакнуте природе, а ту је и ливадица, поред ње шума и река. Лако је видети Лазара Мачка како довлачи читаву радионицу и прави нацрт за колибу. Свако од дечака је имао своју улогу.

Јованче је био организатор, Стриц је довољно дугоног да дохвати и највише гране, а Ник Ђулибрк да прави кочиће. Куја Жуја је имала своју кућицу покривену жбуњем и била је ноћни чувар логора. Николица је чувао Жују. Није се могло радити без хране, па је дружина направила камено огњиште где су се пекли кромпири. Храну су, иначе, кришом доносили од куће. Луња им је доносила вести из села. Ђоко Потрк је трчао по блато и папрат за покривање крова, али је смишљао и стихове, тако да је Тепсија добила свог песника... А свака песма има крај, па су бегунци морали да буду откривени и враћени у школу. Тада почиње рат.

Орлови су морали рано да полете у сусрет опасном ратном животу. Ја их се радије сећам како уз ватрицу и жубор реке причају приче о дрекавцима и чудесним бићима.

Василије Парпура VI,

Мотив пријатељства Агија и Еме у роману Игора Коларова

У роману „Аги и Ема“ је реч о искреном пријатељству, пријатељству које не зна за препреке. Иако је засновано на необичном односу дечака и старице, ово пријатељство обома доноси срећу и задовољство.

Главни јунаци бежећи од усамљености покушавају да створе неки нови живот. Иако је велика разлика у годинама, Аги и Ема се одлично разумеју и допуњују. Као прави пријатељи све раде заједно, иду заједно у музеј, на клизање, играју шах у парку... Труде се да квалитетно испуне заједничке тренутке. Кроз дружење успевају једно другом да надокнаде све што им је ускраћено у односима са другим људима.



Позитивно утичу једно на друго, инспиришу једно друго, бодре... Пријатељство дечака и старице је пробудило у њима најлепше емоције, хуманост, разумевање, снажљивост, оданост, маштовитост... Дечак и старица су једно другом и саветници и саговорници и заштитници...

**„Пријатељи су породица
коју бирамо сами“**

Иако читаоци нису сигурни да ли је ова прича о пријатељству истинита или је плод дечакове маште, она нас учи да верујемо у право пријатељство. Право пријатељство треба неговати, јер је уз пријатеља живот лепши и забавнији.

Жељко Нешковић V,

Мотив пријатељства у роману „Аги и Ема” Њора Коларова

Роман „Аги и Ема” је емотивна прича која нас подсећа на важност пријатељства и важност праве породице. Јер Аги, иако има све, опет нема ништа.

Аги је деветогодишњи дечак чији су родитељи презаузети послом и својим хобијима. Осећа се усамљено, занемарено као и одбачено од стране другара из школе. Ема је необична старица и живи сама у кући преко пута. Због честог сељења, Аги је тужан и помало несрећан. Међутим, то се мења познанством са луцкастом старицом Емом.

Њихово пријатељство се заснива на међусобном разумевању и прихватању. Ема добро разуме Агија, пружа му пажњу и топлину која му недостаје. Међу њима се рађа блискост и пријатељство који не познају разлику у годинама. Обоје су срећни, јер су се пронашли и једно друго прихватају са свим врлинама и манама.

Кроз машту и излете: у музеј, клизалиште, на пецање, они се удаљавају од својих проблема.



Можемо закључити да право пријатељство може да се роди и између наизглед неспојивих људи, људи свих узраста. Битно је прихватање и разумевање као и моћ маште за кратак бег од проблема из стварности. Аги је у Еми пронашао све оно што није у својим родитељима, ујаку и другарима из школе.

Кристина Поледица V,



Позив на читање

Листам старе успомене. На време када сам била ученик ове школе. На учитељицу. На прва слова. На буквар. Сећања допиру до библиотеке. Чег све тамо није било! Енциклопедија, великих дела... За једне сам књиге тада била мала. Друге су ми биле обећане: „Читаћеш кад порастеш”. И онда, кад разгрнем вео сећања, ево стиже Потолчени Крамох, Прежихова Воранца. Иза њега, Пепељуга у кочијама. Како ми је волшебено изгледала њена хаљина, као да сам и сама била на балу. Пепељуга ме у машти вози до Беле Гриве, који ми шапуће о Фолку. Даље усхићено идемо до Петра Пана и Недођије, а онда сви постајемо хајдуци, па успут учимо о одважности Хајдук Станка и дивимо се догодовштинама Тома Сојера. О, колико незаборавних путовања свих ових година и колико ће их тек бити, тада сам мислила, а у машту чврсто верујем и данас, јер је Егзипери у „Малом Принцу” казао: „Сви одрасли људи су били деца, само што се мало њих тога сећа”. Тако и сада, из перспективе одраслог, верујем у дечје снове и машту.

Зато, драги будући читаоци, улазнице су бесплатне. Дођите у школску библиотеку. Обрадујте је својим идејама и младим годинама. Пронађите своју омиљену књигу. Нека вам боравак у њој буде авантура!

Срдачно, школски библиотекар,
Милица Башић

На крају стазе дуге осам година...

Живот је клацкалица. Мало горе, па мало доле... Клац, клац... Паднемо, па устанемо. Али се увек прилагодимо и тако повређени, нађемо начин да подигнемо главу.

Ближи се крај основне школе. Осећам језу јер је следеће поглавље мени непознато.

Прошла сам кроз ово. Није било лако делити дане са непознатом децом. Тешко је наћи праве пријатеље, а теже их је оставити. Школско двориште, учионице и моји наставници дочекаће неку нову децу. Доручак и ћаскање са драгим пријатељима замениће нова места и други људи.



Растајемо се, памтићу

Растанци никада нису лаки. Носе са собом тежину, погледе, речи које нико не зна како да изговори и осмехе који покушавају да сакрију тугу.

Дошао је тренутак да се и ми растанемо. Године које смо провели заједно биле су испуњене разним тренуцима: смехом, ситним несугласицама, првим победама и понеком сузом. Памтићемо прве дане када смо крочили у непознато, памтићемо лица која су нас дочекала и другарства која су са нама расла, корак по корак. Са успоменама које имамо за цео живот, са љубављу и радошћу, памтићемо све што смо прошли до сад, јер све то носимо са собом заувек.

Понекад помислим да ми је тешко да дођем у школу, али онда се сетим да ће ми бити жао када се растанемо и да ћу пожелети опет да се вратим. Када ми је тешко, помислим на најдраже тренутке које смо провели заједно, јер само лепи тренуци остају у срцу и у сећању за цео живот. И баш зато растанак не значи заборав, напротив, он је позив да све што је лепо сачувамо у срцима.

У сваку будућу победу, у сваки нови почетак, понећемо оно што смо овде научили.

Анђелија Радовић VIII₂

Није лако оставити драге и познате људе. Време пролази брзо... Имам осећај сличан оном када сам први пут дошла у пети разред. Не волим ово! Сваки дан се бојим, бојим се како ћу завршни да урадим, бојим се да ли ћу уписати средњу школу. Где год се окренем, сви ме питају који ми је просек, коју ћу школу уписати. Сви говоре како је средња школа тешка, како су професори строжи него у основној, како има пуно да се учи, а најгоре од свих прича је та да одлични ђаци одједном пропадају. Бојим се! Шта ако попустим у учењу и постанем лош ђак? Не желим да радим завршни, али нико ме не пита шта ја желим. Морам да се тргнем! Радићу на томе да се што брже прилагодим. Није толико страшно. Па, нисам једина! Даћу све од себе да све буде у реду. Ипак, упознаћу нове људе и научити нове ствари. Колико год да ситуација изгледа страшна, у њој увек има нешто позитивно.

Ближи се лето и распуст. Уживаћемо, а онда, на јесен, ићи ћемо у нове школе, учићемо нове лекције и борићемо се.

Анђелија Радовић VIII₁

Растајемо се, памтићу

Јуче сам напунио петнаест година! Осећам се одрасло, а испред мене је живот који доноси нове изазове, пријатељства, али и љубави. И баш ми у овом тренутку не треба овај растанак.

Растанак са дечијим животом као и досадашњим навикама, са друштвом са којим сам осам година све делио, и радост, и тугу, и победе, и поразе, и ужине, али, нажалост, и казне.



Мислио сам да ћу се радовати завршетку основне и почетку неког узбудљивог, озбиљнијег и новог живота. И радујем се новим другарима, али сенка туге ми се ували у сваку могућу мисао. Ипак сам овде, у овој школи, на овом игралишту провео пуно времена, упознао и дружио се осам година са својим друговима. Нашао сам и прву симпатију, зарадио прву казну.

Није лако оставити све то.

Мислио сам да ја ово никада нећу рећи, али ће ми недостајати и добра већина наставника. Посматрам зграду моје школе и размишљам како је могуће да се већ од септембра нећу јурити ходницима.

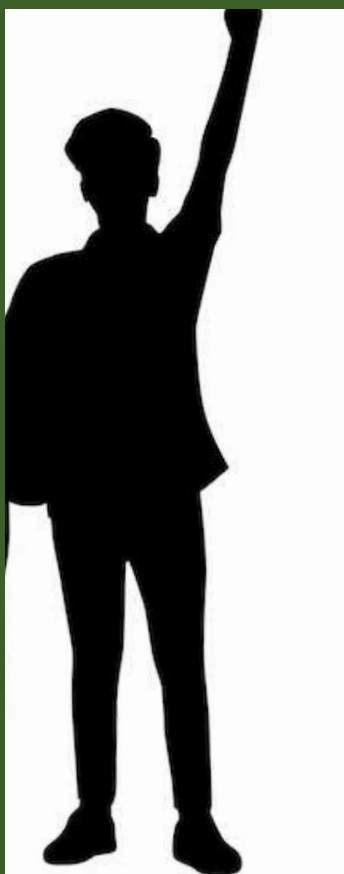
Замало да дозволим себи да ми сузе крену, али ја сам момак који иде напред и који ће овај растанак поднети добро, а у души ћу понети све лепе успомене и наду да неки другари и сећања остају заувек.

Вукашин Аничић VIII₃

Растајемо се, памтићу

Тешко је поверовати да је дошао тренутак када треба да се растанемо од основне школе. Осам година је пролетело као трен, а у мом срцу остаје успомена на другаре, учитеље, наше заједничке излете...

У тих осам година стекао сам много пријатеља, доживео безброј авантура, али једно пријатељство посебно носим у срцу – пријатељство са мојом сестром Тијаном. Од вртића смо заједно и она ми је била ослонац у свему. Иако је девојчица, увек је била уз мене као прави друг. Помагала ми је кад сам био збуњен, бодрила ме када ми није ишло и веровала у мене када ни ја нисам. Поред ње право пријатељство ми је показао Вукашин, Новак, Милош, Лазар. Сви знају за наше несташлуке због којих смо имали и смањене оцене из владања.



Цео наш разред посебан је на свој начин. Свако је оставио траг – било кроз школу, доброту, знање или подршку. Неки су увек знали да нас насмеју, неки су били пример вредноће, а неки су једноставно имали велико срце. Заједно смо расли, учили и стварали везу коју године не могу да избришу. Наша разредна Милка била је много више од наставника. Увек нас је бодрила, и када је било тешко, била је уз нас са топлим речима и осмехом. Захвални смо јој што нас је учила не само лекцијама из књига, већ и лекцијама из живота.

Растајемо се, али то није крај. То је само ново поглавље у којем ћемо сви носити делић ове школе у срцима.

Александар Пунишић VIII₃



НА СТАЗИ ДУГОЈ ОСАМ ГОДИНА

Још од првог разреда знали смо да ће доћи дан када ћемо морати да се растанемо. Ипак, то је увек деловало као нешто далеко, готово нестварно. А сада, док стојимо на прагу нове етапе живота, схватио сам да је крај основне школе заиста стигао.

И дошао је брзо. Сећам се када сам први пут крочио у учионицу, држећи маму за руку, уплашен, али и узбуђен. Све ми је тада било ново: људи, просторије, књиге, звоно. А сада осам година касније, стојим на истом месту, само што овога пута одлазим, сам. Снажнији, зрелији, али помало тужан. Током ових година школа је постала мој дом.

Дани су пролазили брзо, али у себи носим стотине ситница које су нам испуниле детињство: заједничке прославе рођендана, ђачке приредбе, такмичења, па све до досадних часова које смо кришом претварали у мале авантуре. Било је и тешких дана – контролни задаци, оцене које нисмо желели, свађе међу нама. Али, сада је све то неважно. Остаје само оно лепо. Осмеси којих се сећам...



Растанак је реч која има посебно значење. Није то обичан крај, то је крај једног важног поглавља у мом животу. Поглавља у којем сам од детета постао особа. Тешко ми пада што више нећемо сваког дана седети у истој клупи, заједно се смејати, размењивати сендвиче или помагати једни другима кад „запне“ у задатку.

Моји другови нису ми само школски пријатељи, већ и део мене и нашег одрастања. Знају моје тајне, снове, чак и страхове. Неки од нас ће ићи у различите средње школе, ређе ћемо се виђати. Али доћи ће и нови пријатељи. Они неће заузети место мојих другара, али сам сигуран да ће се и за њих наћи места у мом срцу. Зато ме растанак боли, јер носи неизвесност, шта ако се удаљимо, отуђимо? Ипак, верујем у право пријатељство, верујем да је ово искрено и да не може да нестане тек тако. Најлепши део детињства нас повезује заувек!

„Нађи времена за пријатељство, то је пут до среће.“

Завршетак осмог разреда је крај једне приче, али и почетак нове. Идемо даље, свако својим путем, али са основом – ослонцем који смо једни другима били. И док показујем успомене из школских дана, не кажем збогом, већ тихо шапућем: „Хвала вам на свему, видимо се ускоро!“

Новак Нешовановић VIII,

Мој кућни љубимац

Мој кућни љубимац се звао Циле. Био је мачак, а у нашу породицу је дошао када је био мало маче. Усвојили смо га са улице - био је мршав, мали и уплашен, али одмах нам је прирастао за срце.

Имао је прелепо златкасто крзно које је било мекано као памук и велике сјајне зелене очи које су нас гледале са радозналошћу и поверењем. Брзо се навикао на живот у кући, растао и постао члан наше породице. Био је разигран, весео, волео је да јури лоптицу и да се мази. Посебно је волео да лежи поред прозора и посматра свет напољу. Циле је био веома паметан - знао је када је време за јело, где му је посуда за воду и увек се враћао без обзира колико се удаљио у својим истраживањима. Живео је са нама три године. За то време, постао је наш најбољи пријатељ и улазио нам је у срце сваким даном све више. Нажалост, једнога дана је изашао из дворишта и ударио га је аутомобил. Били смо јако тужни, јер смо га много волели.

Иако више није са нама, Циле ће заувек остати у нашем сећању. Научио нас је да волимо и поштујемо сва жива бића. Био је посебан и због њега знам колико љубимци могу да обогате живот једног човека.

Урош Милованчевић V₄

Пас Медо

Имам једног пса
Медо му је име
свуда идемо заједно
и поносим се њиме.

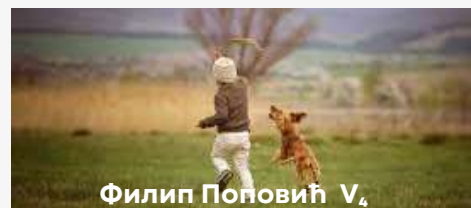
Он је баш леп и браон је боје
када викнем: „Медо!“
уши му право стоје.

Мој је Медо другар прави
чак и у сну ми се јави,
његов репић од радости маше,
он је нама злато наше.

Моја породица много га воли,
али када почне да завија
онда душа заболи.

Не могу без њега ни трен,
јер са њим сам просто опчињен.

Паметан је Медо као лав,
кад га зовем каже:
ав, ав, ав.



Филип Поповић V₄

Кућни љубимци нису само животиње које живе са нама - они постају наши пријатељи, утеха и део породице. Мој најдражи кућни љубимац била је мачка по имену Слаткица. Била је посебна и незаборавна и заувек ће имати посебно место у мом срцу.

Слаткица је била умиљата, разиграна и нежна мачка. Имала је меко крзно и паметне очи, које су ме увек радознало гледале. Највише је волела да се игра са клупком вуне, да трчи по дворишту и да ми се склупча у крило кад жели да одмори. Живела је осам година, што је у мачијем свету дуго, и све то време била је мој најбољи пријатељ. Често сам је водила на село код баке и деке. Тамо је уживала у природи, истраживала шуме, ливаде и јурила лептире. Када бих се враћала кући, она би увек остајала у селу неко време. Али оно што ме највише радовало, јесте када се вратим по њу у село, а чим ме Слаткица види, потрчи ка мени, мјауче и скаче од среће. Тај осећај да ме није заборавила био је предиван. Нажалост, Слаткица је недавно угинула. Било ми је јако тешко, јер сам је много волела. Иако више није са мном, сећам се свих лепих тренутака које смо провеле заједно. Њен разиграни дух и верна љубав живе и даље у мом срцу.

Слаткица можда више није ту, али ми је оставила много лепих успомена које ћу заувек чувати. Њена радост кад ме види, њено трчање кроз двориште и то колико је знала да ме усрећи, то су ствари које не могу да се забораве. Због ње сам схватила колико љубимац може да значи и колико једно мало биће може да донесе велику срећу у нечији живот.

Дуња Каралић V₄

Поштовани осмаци и другари,

Част ми је и задовољство да вам се обратим у име одељења VIII₁. Као што је брзо прошао период до четвртог разреда, тако су прошле и ове четири године. За толико смо одрасли и стекли једно ново искуство. У томе су нам помогли наши наставници. Захваљујући свима вама, вашој подршци и разумевању за све наше несташлуке и глупости, успели смо да дођемо до краја осмогодишњег школовања.

Посебно бих издвојио човека који је са нама био у сваком тренутку и радости и туге, умео да нас саслуша, објасни и покаже циљеве, због којих, надам се, да ће многи од нас који нису схватили, разумети речи које су нас усмеравале на прави пут. А то је наш разредни, Драган Грујовић.



Велико хвала за сваки тренутак одвојен и посвећен свима нама, за сваки савет, помоћ која нам је била потребна. Трудићемо се да заувек останете у нашим срцима, и покушаћемо да Вас и убудуће обрадујемо неким нашим успесима.

Велико хвала и свим нашим учитељима који су након одвајања и поласка у први разред утицали на наше сазревање, на схватање обавеза, на усвајање знања и дружења међу нама.

Посебна захвалност и мојој учитељици, Биљани



Мијаиловић, која се несебично давала свима нама, разумела нас када је било потребно, стварала од нас одговорне, зреле и праве људе.

У мени је подстакла такмичарски дух. Уз њу сам се осећао посебно вредан, спреман за нова сазнања.

Ђорђе Ђурић VIII₁



Генерација 2010.

У овој генерацији осмака, 14 ученика су носиоци Вукове дипломе, а 30 ученика су носиоци посебних диплома „Доситеј Обрадовић”. Ученици одељења су: Милица Лишанин VIII₁, Павле Ђурашевић VIII₂, Тијана Пунишић VIII₃ и Сара Милутиновић VIII₄.



ДРАГИ НАСТАВНИЦИ И ДРАГИ ДРУГАРИ, САДА ЈЕ КРАЈ, АЛИ НЕЋЕМО ПЛАКАТИ. ЗАВРШАВАМО ЈЕДАН ВАЖАН ПЕРИОД У ЖИВОТУ КОЈИ ЋЕ НАМ ОСТАТИ У ЛЕПОМ СЕЋАЊУ.

Срећни смо што смо били баш део одељења VIII₂. Сви посебни, а савршено уклопљени. Највише ћемо памтити тренутке када смо се на часовима шалили, дружења на одморима, затим искрене разговоре са нашом разредном, све наставнике који су имали разумевања и стрпљења за нас и када нешто не научимо на време, и наравно осмачку екскурзију. Све време смо желели да се часови што пре заврше да бисмо побегли од обавеза и дружили се. Трудили смо се да будемо сложни, увек лепо расположени и насмејани.

Знамо да нисмо дали свој максимум и зато обећавамо да ћемо се трудити и напредовати још више. Наставници, учитељице, директорка, једно велико хвала за ваше стрпљење, труд и разумевање.



Драги наставници, учитељи, другари из разреда,

Вечерас стојимо на ивици једног поглавља - детињства које смо провели у ходницима наше школе, у клупама које су нас стрпљиво чекале сваког јутра, у тренуцима када смо учили, смејали се, а понекад и падали. И баш ти тренуци, ти дани пуни емоција, биће заувек део нас.

Сећам се првог дана школе - оног тренутка када смо са торбама већим од нас улазили у учионице, несигурни, помало уплашени, али са осмехом који су могле да охрабре само наше учитељице. Од тада је прошло осам година. Осам година учења, одрастања, пријатељства, понекад и неспоразума, али изнад свега - година које су нас обликовале у оно што данас јесмо. Заједно смо учили прва слова, таблицу множења, али и како се тражи опроштај, како се помаже другу, како се поштује. Заједно смо славили победе и учили из пораза. Били смо тим. Били смо разред.

Вечерас, док светла сијају, док се присећамо свих тих дана, знамо да је време да свако од нас крене својим путем. И није то крај - то је само нови почетак. Почетак средње школе, нових пријатељстава, изазова и снова које ћемо тек остварити.

Зато желим да се захвалим свима који су били део нашег одрастања:

Хвала нашим наставницима, што су нас учили, али и трпели, што су веровали у нас и када ми сами нисмо.

Хвала нашој разредној - на подршци и разумевању, које сте увек имали за нас. И хвала вама, моји другари - на сваком осмеху, шали, разговору на одмору, и на томе што сте баш ви били део мог школског живота.

Можда се ускоро више нећемо виђати сваког дана, можда ћемо се раздвојити по различитим школама, али оно што носимо у срцу - то остаје заувек.

Јер једно поглавље се затвара... а ново, још узбудљивије - управо почиње.

Хвала вам!

VIII₃

Не постоји ништа важније од образовања. Ту је улог највећи. Наша будућност зависи од квалитетног образовања у садашњости.

Окупили смо се данас како бисмо изразили захвалност вама, нашим драгим наставницима. У име свих ученика и родитеља желим да вам кажем једно велико и искрено хвала.

Ваш посао је много више од преношења знања. Ви сте архитекте будућности, градитељи карактера и непресушни извор инспирације. Сваки дан улазите у учионице са жељом да подстакнете радозналост, пробудите креативност и помогнете сваком детету да оствари свој пун потенцијал. Није то лак задатак.



Захтева невероватну посвећеност, стрпљење и разумевање, а све то ви поседујете у изобиљу. Памтићемо не само оно што сте нас научили из уџбеника, већ и лекције о животу које су нам помогле да постанемо бољи људи. Памтићемо вашу подршку када нам је било тешко, вашу охрабрујућу реч када смо сумњали у себе и ваш осмех који је разведрио многе наше дане.

Знамо да се често суочавате са изазовима, да улажете огромну енергију и да ваш рад не престаје када зазвони последње звоно. Ваше мисли су са нама и када нисмо у школи, бринете о нашем напретку и срећи. Та неизмерна брига и посвећеност чине вас изванредним.

Хвала вам што сте нам помогли да откријемо своје таленте, што сте нас научили да размишљамо критички и што сте нас припремали за свет који нас чека. Хвала вам што сте веровали у нас чак и када ми сами нисмо.

Нека вам овај дан буде подсетник на то колико сте важни и колико ценимо то што радите.

*Кренући даље је једноставно,
тешко је оно што остављате
иза себе.*

Дипломе „Вук Караџић” и „Досићеј Обрадовић”

ДИПЛОМЕ ЗА ИЗУЗЕТАН УСПЕХ
2024/2025.

01.

Ђурић Ђорђе VIII, - физичко васпитање, техника и технологија, српски језик, математика, физика, историја, хемија, „Вук Караџић”

02.

Радовић Анђелија VIII, - енглески језик, хемија, „Вук Караџић”

03.

Симовић Никола VIII, - ликовна култура, „Вук Караџић”

04.

Богдановић Вук VIII, - информатика и рачунарство, историја, физика

Дипломе „Вук Караџић” и „Досићеј Обрадовић”

05.

Митровић Андреа VIII₂
- музичка култура, ликовна култура

06.

Зорнић Исидора VIII₂
- ликовна култура

07.

Петровић Валентина VIII₂
- ликовна култура

08.

Ђурашевић Павле VIII₂
историја, математика, физичко васпитање

09.

Аврамовић Матеја VIII₂
српски језик и књижевност

10.

Милуновић Милан VIII₂
физичко васпитање

11.

Парезановић Ненад VIII₂
физичко васпитање

12.

Нешовановић Наташа VIII₂
физичко васпитање

13.

Ђурчић Ива VIII₂
физичко васпитање

14.

Пунишић Тијана VIII₃ - српски језик и књижевност, математика,
биологија, хемија, техника и технологија, физика, музичка
култура, „Вук Караџић”, ђак генерације

15.

Аничкић Вукашин VIII₃ - техника и технологија, физичко
васпитање, историја, „Вук Караџић”

16.

Зарић Тијана VIII₃ - српски језик и књижевност, хемија,
биологија, „Вук Караџић”

17.

Калушевић Софија VIII₃ - српски језик и књижевност, историја, музичка култура, „Вук Караџић“

18.

Лишанин Матеја VIII₃ - енглески језик, биологија, хемија, „Вук Караџић“

19.

Нешовановић Новак VIII₃ - физичко васпитање, „Вук Караџић“

20.

Пунишић Александар VIII₃ - физичко васпитање, „Вук Караџић“

21.

Рadoњић Исидора VIII₃ - музичка култура

22.

Петровић Лазар VIII₃ - ликовна култура, „Вук Караџић“

23.

Ненадић Никола VIII₃ - хемија, историја

24.

Милутиновић Сара VIII₄ - српски језик и књижевност, математика, хемија, техника и технологија, „Вук Караџић“

25.

Каралић Валентина VIII₄ - хемија, ликовна култура „Вук Караџић“

26.

Караклајић Алекса VIII₄ - биологија, физичко васпитање, „Вук Караџић“

27.

Милосављевић Тамара VIII₄ - физичко васпитање, спортиста генерације

28.

Вуловић Лазар VIII₄ - физичко васпитање, спортиста генерације

29.

Нешковић Огњен VIII₄ - физичко васпитање

30.

Недељковић Павле VIII₄ - физичко васпитање

РАЗГОВОР СА ЂАКОМ ГЕНЕРАЦИЈЕ

На крају школске 2024/2025. ученик генерације је Тијана Пунишић, ученица одељења VIIIз.

ДА ЛИ ТЕ ЈЕ ИЗЕНАДИЛО ТО ШТО СИ ПРОГЛАШЕНА ЗА ЂАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ? ДА ЛИ СИ СВЕСНА СВОЈИХ УСПЕХА И ПОСТИГНУЋА?

Искрено, није ме изненадило. То је била моја жеља, на којој сам вредно радила свих осам година. Свесна сам свих успеха које сам постигла, републичко такмичење је ниво такмичења које захтева свакодневну припрему и вежбу.

НА КОЛИКО РЕПУБЛИЧКИХ ТАКМИЧЕЊА СИ ДО САДА УЧЕСТВОВАЛА И КОЈИ УСПЕХ СИ ПОСТИГЛА?

Била сам на два републичка такмичења. Прошле године сам освојила прво место на републичком такмичењу Регионалног центра за таленте, а ове године друго место на републичком такмичењу Регионалног центра за таленте.

ШТА МИСЛИШ О СВОЈИМ ШКОЛСКИМ ДРУГОВИМА И О СВОЈОЈ ГЕНЕРАЦИЈИ УОПШТЕ ?

Мислим да је моја генерација, генерација са веома великим потенцијалом, и да можемо много да напредујемо у средњој школи.

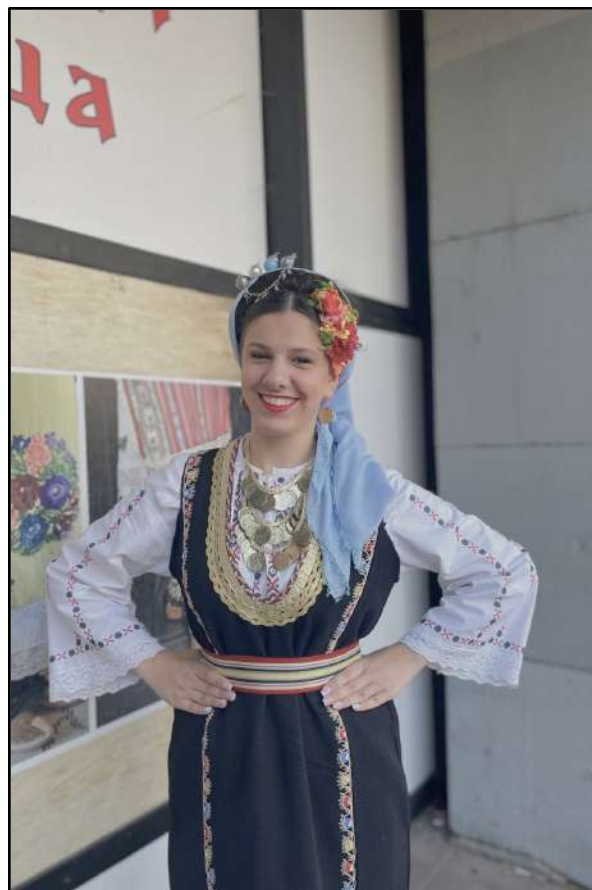


КОЛИКО ЈЕ ДАНАШЊОЈ ДЕЦИ ВАЖНО ЗНАЊЕ ЗНАЊЕ А КОЛИКО ОЦЕНЕ? ЗБОГ ЧЕГА СИ СЕ ТИ ТРУДИЛА У ШКОЛИ?

Већини деце су важне само оцене, а ја сам углавном учила због знања.

КОЈИ ПРЕДМЕТ НАЈРАДИЈЕ УЧИШ, А ИЗ КОГ ПРЕДМЕТА БИ ЖЕЛЕЛА ДА ЈОШ ВИШЕ НАПРЕДУЈЕШ?

Математику најрадије учим и у средњој школи бих желела још више да напредујем.



КАДА САГЛЕДАШ СВОЈЕ ШКОЛОВАЊЕ ДО САДА, ШТА ТИ ЈЕ ПОМОГЛО ДА РАЗВИЈЕШ ДОБРЕ РАДНЕ НАВИКЕ И МОТИВАЦИЈУ ДА УЧИШ?

За развијање добрих радних навика су заслужни моји родитељи и моја учитељица Биљана Мијаиловић.

КОЈУ СРЕДЊУ ШКОЛУ ПЛАНИРАШ ДА УПИШЕШ?

Планирам да упишем Гимназију у Ивањици, одељење за ученике са посебним способностима за рачунарство и информатику (ИТ).

КАКВЕ УСПОМЕНЕ НОСИШ ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ? ДА ЛИ ЋЕ ТИ НЕШТО НЕДОСТАЈАТИ?

Носим веома лепе успомене из основне школе. Недостајаће ми моје одељење и моја разредна.

ДА ЛИ БИ ВОЛЕЛА ДА СЕ НЕКОМ ПОСЕБНО ЗАХВАЛИШ НА КРАЈУ ОСМОГ РАЗРЕДА?

Волела бих да се захвалим мојој учитељици, мојој разредној и свим наставницима који су ми предавали у основној школи.

РАЗГОВОР СА

Разговарали смо са Анђелијом Радовић, ученицом 8. разреда која је ове године освојила 2. место на републичком такмичењу из енглеског језика у организацији Регионалног центра за таленте.

АНЂЕЛИЈА, ДА ЛИ ТЕ ВИШЕ ИНТЕРЕСУЈУ ПРИРОДНЕ ИЛИ ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ? ИЗ КОГ ПРЕДМЕТА СМАТРАШ ДА ЈОШ ТРЕБА ДА НАПРЕДУЈЕШ?

Волим стране језике, али ми је хемија омиљени предмет. Међутим, мислим да треба да напредујем из физике јер су неке формуле компликоване.

ОВЕ ГОДИНЕ СИ УЧЕСТВОВАЛА НА ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА У ОРГАНИЗАЦИЈИ РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА ЗА ТАЛЕНТЕ У ЧАЧКУ. РЕЦИ НАМ УКРАТКО О ТОМЕ КО СВЕ МОЖЕ ДА УЧЕСТВУЈЕ, ШТА СЕ ТЕСТИРА И ДА ЛИ ТИ ЈЕ БИЛА ПОТРЕБНА ПОМОЋ НАСТАВНИКА.

Могу да учествују сви ученици који воле и знају енглески. Тестира се знање о језику, као и језичке вештине, а помоћ наставника је увек добродошла.



СТИГЛА СИ ДО РЕПУБЛИЧКОГ НИВОА ТАКМИЧЕЊА И ОСВОЈИЛА 2. МЕСТО. МОЖЕШ ЛИ НАМ УКРАТКО ОПИСАТИ ТЕМУ СВОГ НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА И ШТА СИ ТО ИСТРАЖИВАЛА?

Тема мог научног рада била је „Да ли си ти језички чистунац?“. Рад се бави феноменом „језичког чистунства“, тј. колико је познавање граматике важно у комуникацији на страном језику и да ли је битније да се разумемо или користимо савршену граматику.

НА КОЈИ НАЧИН СЕ ПРИПРЕМАТЕ ЗА ЈЕДНО ОВАКВО ТАКМИЧЕЊЕ И ШТА МИСЛИШ ДА ЈЕ ПРЕСУДНО ДА НЕКО ОСВОЈИ РЕПУБЛИЧКУ НАГРАДУ?



Припремам се уз помоћ наставника и самостално. Потребно је да верујеш у себе и своје способности, као и да умеш да одбраниш своје мишљење.

ДА ЛИ ТИ ЈЕ ОВО ТАКМИЧЕЊЕ ПОМОГЛО ДА УСАВРШИШ НЕКА СВОЈА ЗНАЊА И ВЕШТИНЕ?

Наравно да јесте. Сада сам много сигурнија приликом јавног наступа.

ЧИМЕ СЕ БАВИШ ВАН ШКОЛЕ И КАКО ПРОВОДИШ СЛОБОДНО ВРЕМЕ?

Читам књиге на енглеском. Омиљени жанр ми је хорор, а такође волим да путујем.



КОЈУ СРЕДЊУ ШКОЛУ ПЛАНИРАШ ДА УПИШЕШ И КАКВА СУ ТИ ОЧЕКИВАЊА?

Планирам да упишем Гимназију општег смера. Очекујем да ћу се добро снаћи и напредовати у новој школи.

Школским психологом, Милком Златић

На којим радним местима сте радили током своје каријере? Колико дуго сте били радник ове школе?

Радила сам у више области - индустрији, социјалној заштити, здравству, а последњих 19 година у ОШ „Кирило Савић“. Свака промена радног места је захтевала додатно учење и посвећеност, што ми је пружало задовољство и штитило од досаде и засићења.

Како бисте описали посао школског психолога?

Као захтеван и одговоран. Психолог у школи може да буде велика подршка и помоћ ученицима, родитељима и наставницима.

Шта је то лепо што ћете памтити када је у питању рад у нашој школи?

Познанство и сарадња са неким људима и могућност да сретнем младе, срећне и успешне бивше ученике школе, које сам упознала када су уписивали први разред.



„Наставник увек треба да демонстрира вредности и понашања која очекује од ученика“.

Који су најчешћи проблеми ученика наше школе? Да ли су вам се често сами обраћали за помоћ?

Као и проблеми свих основаца - преоптерећеност обавезама и недостатак добре организације и подршке у свакодневном животу. У нашој школи ученици, родитељи и наставници увек су могли да се обрате за помоћ стручним сарадницима. Врло често су се ученици и сами обраћали и тражили помоћ и тада је сарадња била успешнија него када су код психолога стигли „по казни“.

Колико данас наставници успевају да се изборе са недисциплинованим ђацима?

Наставник који добро планира и организује наставу има мање проблема са (не)дисциплином ученика. Ако се са недисциплином ученика бори кажњавањем и репресијама - успех ће бити скроман.

У чему је кључ успешне комуникације са данашњим тинејџерима? Да ли је то поштовање њихове личности, доследност, искреност...?

Наставник увек треба да демонстрира вредности и понашања која очекује од ученика. Тада ће ученик имати поверења у свог наставника и комуникација ће бити успешнија.

Шта бисте сада као неко са великим искуством рекли себи на почетку каријере?

Мој почетак каријере је био много изазовнији и занимљивији него крај исте.

Чиме волите да испуните своје слободно време?

Читањем и шетњом. Боравак у природи је нешто што ми причињава задовољство.

Да ли сте већ испланирали како ћете испунити своје слободно време као пензионер?

Наравно, већину активности које су морале или је требало да се реализују заменићу активностима које волим да радим.



Наставником биологије, Јасмином Ремовић

Где сте све радили као наставник биологије, а колико сте година радник ове школе?

Била сам запослена у Гимназији Ивањица, у школама у Ковиљу и Братљеву, затим на замени у ОШ „Милинко Кушић”, а последњих десет година у ОШ „Кирило Савић” са посебним задовољством.

Да ли Вам се допадала улога одељењског старешине и да ли има више изазова или лепоте у њој?

Бити одељењски старешина је велики изазов и одговорност. Рад са децом захтева много стрпљења, упорности, али и разумевања. Награда за тај уложени рад је дечији осмех након сваког решеног проблема и несугласице.



Када је наставнички позив лакши, када сте почетник или на крају каријере?

Свакако да искуство у раду, сагледавање великог броја различитих животних прича омогућавају искуснијем наставнику да лакше разреши различите ситуације. Опет, младост на свој начин брже и боље види неке ситуације.

Какве успомене носите када је у питању сарадња са колегама?

Са колегама сам имала само позитивно искуство. Нарочито у овој школи, колеге су врло предусретљиве, спремне на сваки вид помоћи и сарадње, и најважније, добри људи.

Шта је за ваш био највећи изазов током наставничке каријере?

Увек сам тежила да остварим добар контакт са ученицима који су се тешко прилагођавали и прихватили обавезе. Можда овакав начин живота, брз и без емоција, ремети дечија осећања. Била бих увек јако срећна, када ученик, након несугласица, сам дође и почне да прича о проблему.

Са каквим осећањима сте одржали последњи редовни час?

Па, могу да кажем да је задрхтало срце приликом растанка са ученицима и колегама.

Како ћете испунити слободно време као пензионер?

Слободног времена неће бити. Ту су унучићи да испуне сваки трен. Читам доста, а наравно ту је и цвеће, лековите и друге биљке чије узгајање ме испуњава.





Кристина Стевановић II
разред ИО Осоница



Лука Јовићевић IV разред
ИО Осоница



Кристина Стевановић II
разред ИО Осоница



Сара Милутиновић VIII₄



Дуња Станић VII₁



Николина Миловановић I₄



Јелена Лазовић IV разред
ИО Осоница



Сара Милутиновић VIII₄



Ана Чеганџац, 3.
разред ИО Осоница



Немања Аврамовић



Невена Јеротијевић,
3. разред ИО
Осоница



Невена Јеротијевић,
3. разред ИО
Осоница



Невена Јеротијевић,
3. разред ИО
Осоница



Ана Чеганџац, 3.
разред ИО Осоница



Бојана Чеганџац V,

Школски лист ученика Основне школе

„Кирило Савић“, Ивањица

Уредник школског листа :

Слађана Бошковић, наставник енглеског језика

Лектура текста: Милка Петровић, наставник српског језика

Сарадници: учитељи, наставници и ученици

ОШ „Кирило Савић“

За издавача: Невенка Милошевић, директор школе

Тираж: 150 примерака

Година издања : 2025.